

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Japonią w sprawie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych

UNIA EUROPEJSKA,

i

JAPONIA,

PRAGNĄC nawiązać skuteczniejszą współpracę między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Japonią w dziedzinie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych,

PRAGNĄC, by ta współpraca przyczyniła się do zwalczania przestępczości,

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązanie poszanowania sprawiedliwości, zasad praworządności i demokracji oraz niezależności sądów,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Przedmiot i cel umowy**

1. Państwo otrzymujące wniosek zapewnia na prośbę państwa wystosowującego wniosek wzajemną pomoc prawną (zwaną dalej „pomocą”) w związku z dochodzeniami, ściganiem i innymi postępowaniami w sprawach karnych, w tym postępowaniami sądowymi, zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Niniejsza umowa nie ma zastosowania do ekstradycji, przekazywania ścigania w sprawach karnych ani wykonywania wyroków innych niż konfiskata, o której mowa w art. 25.

Artykuł 2**Definicje**

Do celów niniejszej umowy:

- a) „umawiające się strony” oznaczają Unię Europejską i Japonię;
- b) „państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- c) „państwo” oznacza państwo członkowskie lub Japonię;
- d) „składniki mienia” oznaczają dokumenty, zapisy i inne dowody;
- e) „mienie” oznacza wszelkiego rodzaju majątek materialny i niematerialny, ruchomy i nieruchomy oraz dokumenty lub akty prawne wskazujące na tytuł prawny do tego majątku lub interes z nim związany;
- f) „narzędzia” oznaczają wszelkie mienie wykorzystane lub mające zostać wykorzystane w jakikolwiek sposób, w całości lub częściowo, do popełnienia przestępstwa;
- g) „dochody z przestępstwa” oznaczają wszelkie mienie pochodzące z przestępstwa lub uzyskane pośrednio lub bezpośrednio w wyniku popełnienia przestępstwa;

h) „zajęcie” oznacza tymczasowy zakaz przenoszenia, przekształcania lub przemieszczania majątku lub dysponowania nim lub tymczasowe przejście opieki lub kontroli nad majątkiem na podstawie nakazu wydanego przez sąd lub inny właściwy organ; oraz

i) „konfiskata”, która w stosownym przypadku obejmuje przepadek, oznacza skutkującą ostatecznym przepadkiem mienia karę lub środek karny prawomocnie orzeczony przez sąd po przeprowadzeniu postępowania w związku z popełnieniem przestępstwa lub przestępstw.

Artykuł 3**Zakres pomocy**

Pomoc obejmuje, co następuje:

- a) odebranie zeznań lub oświadczeń;
- b) umożliwienie przesłuchania metodą wideokonferencji;
- c) uzyskanie składników mienia, również przez dokonanie przeszukania i zajęcia;
- d) uzyskanie zapisów z rachunków bankowych lub związanych z nimi dokumentów czy sprawozdań;
- e) przesłuchiwanie osób, sprawdzanie składników mienia lub miejsc;
- f) lokalizowanie lub identyfikację osób, składników mienia lub miejsc;
- g) przekazywanie składników mienia będących w posiadaniu organów ustawodawczych, administracyjnych lub sądowych państwa otrzymującego wniosek oraz jego organów lokalnych;

- h) doręczanie dokumentów i informowanie osób o wezwaniu do stawienia się w państwie wystosowującym wniosek;
- i) tymczasowe przeniesienie osoby przebywającej w areszcie do celów złożenia zeznań lub do celów dowodowych;
- j) pomoc w postępowaniu związanym z zajęciem i konfiskatą dochodów z przestępstwa lub narzędzi służących do jego popełnienia; oraz
- k) wszelka inna pomoc dozwolona na mocy prawa państwa otrzymującego wniosek i uzgodniona między państwem członkowskim a Japonią.

Artykuł 4

Wyznaczenie organów centralnych i zakres ich odpowiedzialności

Każde państwo wyznacza organ centralny, tj. organ odpowiedzialny za wysyłanie i odbieranie wniosków o pomoc oraz za odpowiadanie na takie wnioski, ich wykonywanie lub przekazywanie do organów mających jurysdykcję do wykonania takiego wniosku na mocy prawa państwa. Organami centralnymi są organy wymienione w załączniku I do niniejszej umowy.

Artykuł 5

Komunikacja między organami centralnymi

1. Wnioski o pomoc na mocy niniejszej umowy przesyła organ centralny państwa wystosowującego wniosek do organu centralnego państwa otrzymującego wniosek.
2. Do celów niniejszej umowy organy centralne państw członkowskich i Japonii komunikują się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 6

Organy właściwe do przygotowywania wniosków

Organy, które zgodnie z prawem państw są właściwe do przygotowywania wniosków o pomoc na mocy niniejszej umowy, zostały wymienione w załączniku II do niniejszej umowy.

Artykuł 7

Uwierzytelnienie

Dokumenty przekazywane przez państwo na podstawie niniejszej umowy, potwierdzone podpisem lub pieczęcią właściwego organu lub organu centralnego tego państwa, nie muszą być uwierzytelniane.

Artykuł 8

Wnioski o pomoc

1. Państwo wystosowujące wniosek dokonuje tego na piśmie.
2. W pilnych przypadkach państwo wystosowujące wniosek może, po skontaktowaniu się z państwem otrzymującym

wniosek, przekazać wniosek każdą inną wiarygodną drogą łączności, w tym faksem lub pocztą elektroniczną. W takich przypadkach państwo wystosowujące wniosek przekazuje natychmiast dodatkowe pisemne potwierdzenie wniosku, jeżeli zażąda tego państwo otrzymujące wniosek.

3. Wniosek zawiera, co następuje:

- a) nazwę właściwego organu prowadzącego dochodzenie, ściganie lub inne postępowanie, w tym postępowanie sądowe;
- b) fakty dotyczące przedmiotu dochodzenia, ścigania lub innego postępowania, w tym postępowania sądowego;
- c) charakter i etap dochodzenia, ścigania lub innego postępowania, w tym postępowania sądowego;
- d) tekst lub określenie właściwych przepisów, w tym kary obowiązujące w państwie wystosowującym wniosek;
- e) opis pomocy, o którą składany jest wniosek; oraz
- f) opis celu pomocy, o którą składany jest wniosek.

4. Na ile jest to możliwe i właściwe w przypadku pomocy, o którą się występuje, wniosek zawiera także, co następuje:

- a) informacje o tożsamości i miejscu przebywania wszelkich osób, od których wymaga się złożenia zeznań, oświadczenia lub dostarczenia składników mienia;
- b) wykaz pytań, do zadania osobie, od której wymaga się złożenia zeznań lub oświadczenia;
- c) dokładny opis osób lub miejsc, które należy przeszukać, oraz składników mienia, których należy poszukiwać;
- d) opis przyczyny, dla której państwo wystosowujące wniosek uznaje, że żądane zapisy z rachunków bankowych lub związane z nimi dokumenty czy sprawozdania są właściwe i potrzebne do celów dochodzenia w sprawie przestępstwa, oraz inne informacje, które mogą ułatwić wykonanie wniosku;
- e) informacje na temat osób, które należy przepytac, oraz składników mienia lub miejsc, które należy zbadać;
- f) informacje na temat osób, składników mienia lub miejsc, które należy zlokalizować lub zidentyfikować;
- g) informacje o tożsamości i miejscu przebywania osoby, której należy doręczyć dokumenty lub którą należy poinformować o wezwaniu, informacje o związku tej osoby z postępowaniem oraz o sposobie dokonania doręczenia;

h) informacje o świadczeniach i refundacjach, do których będzie uprawniona osoba mająca stawić się przed właściwym organem w państwie wystosowującym wniosek; oraz

i) dokładny opis dochodów z przestępstw lub narzędzi ich popełnienia, ich lokalizacji oraz tożsamości ich właściciela.

5. Wniosek zawiera również, w stosownym zakresie, co następuje:

a) opis szczególnego sposobu lub procedury, które należy stosować przy wykonywaniu wniosku;

b) uzasadnienie poufności wniosku; oraz

c) wszelkie inne informacje, które należy przedstawić państwu otrzymującemu wniosek w celu ułatwienia jego wykonania.

6. Jeżeli państwo otrzymujące wniosek uzna, że informacje zawarte we wniosku o pomoc nie są wystarczające, by sprostać wymaganiom w ramach niniejszej umowy umożliwiającym wykonanie wniosku, państwo otrzymujące wniosek może wystąpić o dostarczenie dodatkowych informacji.

Artykuł 9

Język

Do wniosku oraz wszelkich dołączonych do niego dokumentów dołącza się tłumaczenie na język urzędowy państwa otrzymującego wniosek lub, w pilnych przypadkach, na język określony w załączniku III do niniejszej umowy.

Artykuł 10

Wykonywanie wniosków

1. Państwo otrzymujące wniosek wykonuje go niezwłocznie zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszej umowy. Właściwe organy państwa otrzymującego wniosek podejmują wszelkie działania w swojej mocy, by zapewnić wykonanie wniosku.

2. Wniosek wykonuje się, stosując środki, które są zgodne z przepisami państwa otrzymującego wniosek. Konkretny sposób lub procedurę, które są opisane we wniosku i o których mowa w art. 8 ust. 4 lit. g) lub ust. 5 lit. a), stosuje się w zakresie, w jakim nie naruszają one prawa państwa otrzymującego wniosek, i w miarę możliwości praktycznych. Jeśli wykonanie wniosku w sposób opisany we wniosku lub zgodnie z zawartą w nim procedurą stanowi problem praktyczny dla państwa otrzymującego wniosek, państwo to konsultuje się z państwem wystosowującym wniosek, by rozwiązać ten problem praktyczny.

3. Jeżeli uważa się, że wykonanie wniosku przeszkadza w toczącym się dochodzeniu, ściganiu lub innym postępowaniu w państwie otrzymującym wniosek, w tym w postępowaniu sądowym, państwo otrzymujące wniosek może odroczyć jego

wykonanie. Państwo otrzymujące wniosek informuje państwo wystosowujące wniosek o przyczynach odroczenia i konsultuje się co do dalszego postępowania. Zamiast odraczenia wykonania wniosku państwo otrzymujące wniosek może uzależnić jego wykonanie od spełnienia warunków uważanych za konieczne, po konsultacji z państwem wystosowującym wniosek. Jeżeli państwo wystosowujące wniosek zaakceptuje te warunki, musi ich przestrzegać.

4. Państwo otrzymujące wniosek dokłada wszelkich starań, by utrzymywać w poufności fakt otrzymania wniosku, jego treść, wynik wykonania wniosku oraz inne informacje dotyczące wykonania wniosku, jeżeli o poufność zwróci się państwo wystosowujące wniosek. Jeżeli wniosku nie można wykonać, nie ujawniając tych informacji, państwo otrzymujące wniosek informuje o tym państwo wystosowujące wniosek, które następnie ustala, czy wniosek należy pomimo tego wykonać.

5. Państwo otrzymujące wniosek odpowiada na uzasadnione pytania państwa wystosowującego wniosek dotyczące stanu wykonania wniosku.

6. Państwo otrzymujące wniosek informuje bezzwłocznie państwo wystosowujące wniosek o wyniku wykonania wniosku i przekazuje państwu wystosowującemu wniosek zeznania, oświadczenia lub składniki mienia uzyskane w wyniku wykonania wniosku, w tym wszelkie roszczenia osób, które miały złożyć zeznania, oświadczenia lub składniki mienia, dotyczące ich immunitetu, niezdolności lub przywilejów na mocy prawa państwa wystosowującego wniosek. Państwo otrzymujące wniosek przekazuje oryginały zapisów lub dokumentów lub, jeżeli istnieją uzasadnione przyczyny, uwierzytelnione ich kopie. Jeżeli wniosku nie można wykonać w całości lub w części, państwo otrzymujące wniosek informuje o tych przyczynach państwo wystosowujące wniosek.

Artykuł 11

Podstawy do odmowy udzielenia pomocy

1. Pomocy można odmówić, gdy państwo otrzymujące wniosek uzna, że

a) wniosek dotyczy przestępstwa politycznego lub przestępstwa związanego z przestępstwem politycznym;

b) wykonanie wniosku prawdopodobnie naruszy jego suwerenność, bezpieczeństwo, ład publiczny lub inne podstawowe interesy. Do celów niniejszej litery państwo otrzymujące wniosek może uznać, że wykonanie wniosku dotyczącego przestępstwa podlegającego karze śmierci na mocy prawa państwa wystosowującego wniosek lub – w stosunkach między jednym państwem członkowskim, o którym mowa w załączniku IV do niniejszej umowy, a Japonią – przestępstwa podlegającego karze dożywotniego więzienia na mocy prawa państwa wystosowującego wniosek może zaszkodzić podstawowym interesom państwa otrzymującego wniosek, chyba że państwo otrzymujące wniosek i państwo wystosowujące wniosek uzgodnią warunki wykonania wniosku;

- c) istnieją uzasadnione powody, by przypuszczać, że wniosek o pomoc wystosowano z zamiarem ścigania lub ukarania osoby ze względu na jej rasę, religię, narodowość, pochodzenie etniczne, poglądy polityczne lub płeć lub że sytuacja tej osoby może ulec pogorszeniu z któregośkolwiek z tych powodów;
- d) osoba objęta dochodzeniem karnym, ściganiem lub innym postępowaniem, w tym postępowaniem sądowym, dla którego wystąpiono o pomoc, w państwie wystosowującym wniosek została już ostatecznie skazana lub uniewinniona za takie same czyny w państwie członkowskim lub Japonii; lub
- e) wniosek nie jest zgodny z wymaganiami niniejszej umowy.

2. Państwo otrzymujące wniosek może odmówić pomocy, która na mocy jego prawa wymagałaby zastosowania środków przymusu, jeśli uzna, że działanie będące przedmiotem dochodzenia, ścigania lub innego postępowania, w tym postępowania sądowego, toczącego się w państwie wystosowującym wniosek nie stanowiłoby przestępstwa na mocy prawa państwa otrzymującego wniosek. W stosunkach między Japonią a dwoma państwami członkowskimi, o których mowa w załączniku IV do niniejszej umowy, można odmówić pomocy, jeśli państwo otrzymujące wniosek uznaje, że działanie będące przedmiotem dochodzenia, ścigania lub innego postępowania, w tym postępowania sądowego, toczącego się w państwie wystosowującym wniosek nie stanowiłoby przestępstwa na mocy prawa państwa otrzymującego wniosek.

3. Nie odmawia się pomocy z powodów tajemnicy bankowej.

4. Przed odmową udzielenia pomocy na mocy niniejszego artykułu państwo otrzymujące wniosek konsultuje się z państwem wystosowującym wniosek, gdy państwo otrzymujące wniosek uzna, że pomocy można udzielić z zastrzeżeniem pewnych warunków. Jeżeli państwo wystosowujące wniosek zaakceptuje te warunki, zobowiązane jest je przestrzegać.

5. W przypadku odmowy udzielenia pomocy państwo otrzymujące wniosek informuje państwo wystosowujące wniosek o jej przyczynach.

Artykuł 12

Koszty

1. Państwo otrzymujące wniosek ponosi wszelkie koszty związane z wykonaniem wniosku, o ile państwo wystosowujące wniosek i państwo otrzymujące wniosek nie uzgodniły inaczej.
2. Bez względu na postanowienie ust. 1 państwo wystosowujące wniosek ponosi koszty:
  - a) honorarium biegłego występującego w charakterze świadka;
  - b) tłumaczenia ustnego, pisemnego i protokołowania;
  - c) świadczeń wydatków refundacji związanych z podróżą osób zgodnie z art. 22 i 24;

d) połączenia wideo i kosztów związanych z obsługą połączenia wideo w państwie otrzymującym wniosek; oraz

e) koszty nadzwyczajne;

o ile państwo wystosowujące wniosek i państwo otrzymujące wniosek nie uzgodniły inaczej.

3. Jeżeli wykonanie wniosku spowodowałoby koszty nadzwyczajne, państwo wystosowujące wniosek i państwo otrzymujące wniosek konsultują się, by ustalić warunki, na jakich zostanie wykonany wniosek.

Artykuł 13

Ograniczenia wykorzystywania zeznań, oświadczeń, składników mienia lub informacji

1. Państwo wystosowujące wniosek nie wykorzystuje zeznań, oświadczeń, składników mienia ani informacji, w tym danych osobowych, przekazanych lub w inny sposób uzyskanych na mocy niniejszej umowy poza dochodzeniem, ściganiem lub innym postępowaniem, w tym postępowaniem sądowym, opisanym we wniosku, bez uprzedniej zgody państwa otrzymującego wniosek. Wydając taką zgodę, państwo otrzymujące wniosek może nałożyć takie warunki, jakie uzna za stosowne.

2. Państwo otrzymujące wniosek może zażądać, by zeznania, oświadczenia, składniki mienia lub informacje, w tym dane osobowe, przekazane lub w inny sposób otrzymane na mocy niniejszej umowy były poufne lub by były wykorzystywane jedynie na warunkach, jakie samo określi. Jeżeli państwo wystosowujące wniosek zgodzi się na poufność lub zaakceptuje te warunki, zobowiązane jest je przestrzegać.

3. W wyjątkowych przypadkach państwo przekazujące może zwrócić się do państwa, do którego przekazuje zeznania, oświadczenia, składniki mienia lub informacje, w tym dane osobowe i w tym momencie, o udzielenie informacji na temat sposobu ich wykorzystania.

Artykuł 14

Transport, przechowywanie i zwrot składników mienia

1. Państwo otrzymujące wniosek może zażądać, by państwo wystosowujące wniosek transportowało i przechowywało składniki mienia przekazane na mocy niniejszej umowy zgodnie z warunkami określonymi przez państwo otrzymujące wniosek, a także z warunkami uważanymi za niezbędne do ochrony interesów strony trzeciej dotyczących składników mienia, które mają zostać przekazane.

2. Państwo otrzymujące wniosek może zażądać, by państwo wystosowujące wniosek zwróciło wszelkie składniki mienia przekazane na mocy niniejszej umowy zgodnie z warunkami określonymi przez państwo otrzymujące wniosek, po tym jak składniki te zostaną wykorzystane do celu określonego we wniosku.

3. Państwo wystosowujące wniosek spełnia żądanie wystosowane zgodnie z ust. 1 lub 2. Gdy takie żądanie zostało wystosowane, państwo wystosowujące wniosek nie dokonuje oględzin składników mienia bez uprzedniej zgody państwa otrzymującego wniosek, jeśli takie oględziny uszkodzą lub mogą uszkodzić dane składniki mienia.

Artykuł 15

Odbieranie zeznań lub oświadczeń

1. Państwo otrzymujące wniosek odbiera zeznania lub oświadczenia. Państwo otrzymujące wniosek stosuje w tym celu środki przymusu, jeżeli takie środki są konieczne, a państwo wystosowujące wniosek dostarcza państwu go otrzymującemu informacje uzasadniające zastosowanie takich środków na mocy prawa państwa otrzymującego wniosek.

2. Państwo otrzymujące wniosek dokłada wszelkich starań, by w trakcie wykonywania wniosku umożliwić obecność osobom wskazanym we wniosku do odbioru zeznań lub oświadczeń oraz by umożliwić tym osobom zadawanie pytań osobie, od której odbierane są zeznania lub oświadczenia. W przypadku gdyby bezpośrednio zadawanie pytań nie było dozwolone, osobom takim zezwala się na przedłożenie pytań do zadania osobie, od której odbierane są zeznania lub oświadczenia.

3. Jeżeli osoba, której zeznania lub oświadczenia są potrzebne zgodnie z niniejszym artykułem, powołuje się na swój immunitet, niezdolność lub przywilej na mocy prawa państwa wystosowującego wniosek, to zeznania lub oświadczenia można mimo to odebrać, chyba że wniosek zawiera oświadczenie państwa wystosowującego wniosek, że w przypadku powołania się na immunitet, niezdolność lub przywilej nie odbiera się zeznań lub oświadczeń.

Artykuł 16

Przesłuchania w formie wideokonferencji

1. Jeśli jakaś osoba znajduje się w państwie otrzymującym wniosek i ma zostać przesłuchana w charakterze świadka lub biegłego przez właściwe organy państwa wystosowującego wniosek, państwo otrzymujące wniosek może umożliwić odebranie od tej osoby zeznań lub oświadczeń w formie wideokonferencji, jeśli takie przesłuchanie jest konieczne w postępowaniu w państwie wystosowującym wniosek. Oba państwa konsultują się w razie konieczności, by ułatwić rozstrzygnięcie prawnych, technicznych lub logistycznych kwestii, które mogą pojawić się podczas wykonywania wniosku.

2. Następujące zasady mają zastosowanie do przesłuchań w formie wideokonferencji, chyba że państwo wystosowujące wniosek i państwo otrzymujące wniosek uzgodnią inaczej:

- a) organ państwa otrzymującego wniosek sprawdzi tożsamość osoby, która ma zostać przesłuchiwana zgodnie z wnioskiem, oraz wezwie tę osobę do stawienia się;
- b) przesłuchanie zostanie przeprowadzone bezpośrednio przez lub pod kierunkiem właściwego organu państwa wystosowującego wniosek zgodnie z jego prawem i podstawowymi zasadami prawa państwa otrzymującego wniosek;

c) organ państwa otrzymującego wniosek będzie obecny podczas przesłuchania, w razie konieczności w towarzystwie tłumacza ustnego, i będzie obserwował przebieg przesłuchania. Jeśli organ państwa otrzymującego wniosek jest zdania, że podczas przesłuchania doszło do naruszenia podstawowych zasad prawa państwa otrzymującego wniosek, bezzwłocznie podejmuje działania konieczne do tego, by przesłuchanie toczyło się dalej zgodnie z tymi zasadami;

d) na wniosek państwa wystosowującego wniosek lub osoby, która ma zostać przesłuchana, państwo otrzymujące wniosek zapewni w razie konieczności obecność tłumacza ustnego; oraz

e) osoba, która ma zostać przesłuchana, może powołać się na prawo do odmowy składania zeznań, które przysługuje jej na podstawie prawa państwa wystosowującego wniosek lub państwa otrzymującego wniosek. Przyjmuje się również inne środki konieczne do ochrony tej osoby uzgodnione między organami państwa wystosowującego wniosek a państwami otrzymującymi wniosek.

Artykuł 17

Uzyskiwanie składników mienia

1. Państwo otrzymujące wniosek uzyskuje składniki mienia. Państwo otrzymujące wniosek stosuje w tym celu środki przymusu, w tym przeszukanie i zajęcie, jeżeli takie środki są konieczne, a państwo wystosowujące wniosek dostarcza państwu go otrzymującemu informacje, które uzasadniają zastosowanie takich środków w świetle prawa państwa otrzymującego wniosek.

2. Państwo otrzymujące wniosek dokłada wszelkich starań, aby w czasie wykonywania tego wniosku umożliwić obecność osobom wskazanym we wniosku do uzyskania składników mienia.

Artykuł 18

Rachunki bankowe

1. Państwo otrzymujące wniosek potwierdza, czy osoba fizyczna lub prawna, wobec której toczy się dochodzenie w sprawie karnej, posiada lub kontroluje jeden lub więcej rachunków bankowych w bankach określonych we wniosku.

2. Państwo otrzymujące wniosek dostarcza określone zapisy z rachunków bankowych lub związane z nimi dokumenty czy sprawozdania, zestawienia operacji bankowych przeprowadzonych w określonym okresie na rachunkach określonych we wniosku lub rozpoznanych zgodnie z ust. 1, a także określone zapisy z rachunków bankowych lub związane z nimi dokumenty czy sprawozdania w przypadku wszelkich rachunków, z których lub na które przesyłano fundusze.

3. Zobowiązania ustanowione w niniejszym artykule mają zastosowanie w zakresie, w jakim odnośne informacje są dostępne bankowi prowadzącemu rachunek.

4. Państwo otrzymujące wniosek może uzależnić wykonanie wniosku, o którym mowa w ust. 1 i 2, od warunków, jakie stosuje w przypadku wniosków o uzyskiwanie składników mienia.

Artykuł 19

Kontrolowanie osób, sprawdzanie składników mienia lub miejsc

1. Państwo otrzymujące wniosek kontroluje osoby i sprawdza składniki mienia lub miejsca. Państwo otrzymujące wniosek stosuje w tym celu środki przymusu, jeżeli takie środki są konieczne, a państwo wystosowujące wniosek dostarcza państwu go otrzymującemu informacje uzasadniające zastosowanie takich środków w świetle prawa państwa otrzymującego wniosek.

2. Państwo otrzymujące wniosek dokłada wszelkich starań, aby w czasie wykonywania tego wniosku umożliwić obecność osobom wskazanym we wniosku do kontrolowania osób albo sprawdzenia składników mienia lub miejsc.

Artykuł 20

Lokalizowanie lub identyfikowanie osób, składników mienia lub miejsc

Państwo otrzymujące wniosek dokłada wszelkich starań w celu lokalizowania lub identyfikowania osób, składników mienia lub miejsc.

Artykuł 21

Dostarczanie składników mienia znajdujących się w posiadaniu organów ustawodawczych, administracyjnych, sądowych lub lokalnych

1. Państwo otrzymujące wniosek dostarcza państwu wystosowującemu wniosek składniki mienia, które znajdują się w posiadaniu organów ustawodawczych, administracyjnych lub sądowych oraz organów lokalnych państwa otrzymującego wniosek i są ogólnodostępne.

2. Państwo otrzymujące wniosek dokłada wszelkich starań, aby dostarczyć państwu wystosowującemu wniosek składniki mienia, w tym odpisy z rejestru karnego, które znajdują się w posiadaniu organów ustawodawczych, administracyjnych lub sądowych oraz organów lokalnych państwa otrzymującego wniosek i które nie są ogólnodostępne, w takim samym zakresie i na takich samych warunkach, na jakich takie składniki mienia byłyby udostępniane organom dochodzeniowym i prokuraturze tego państwa.

Artykuł 22

Doręczanie dokumentów i informowanie osób o wezwaniu

1. Państwo otrzymujące wniosek doręcza dokumenty, w tym wezwania lub inne dokumenty nakazujące danej osobie stawienie się przed właściwym organem państwa wystosowującego wniosek, osobom znajdującym się w państwie otrzymującym wniosek. Państwo otrzymujące wniosek informuje daną osobę znajdującą w tym państwie o wezwaniu do stawienia się przed właściwym organem państwa wystosowującego wniosek.

2. Jeśli wniosek dotyczy doręczenia dokumentów nakazujących danej osobie stawienie się przed właściwym organem państwa wystosowującego wniosek, wniosek jest przesyłany organowi centralnemu państwa otrzymującego wniosek nie mniej niż na pięćdziesiąt (50) dni przed ustaloną datą stawienia się. W pilnych przypadkach państwo otrzymujące wniosek może zignorować ten warunek.

3. W przypadku gdy państwo wystosowujące wniosek wie, że adresat nie zna języka, w którym dokument doręczany lub wysyłany na mocy ust. 1 jest sporządzony lub na który został przetłumaczony, państwo wystosowujące wniosek stara się przetłumaczyć wtedy dokument lub tłumaczy przynajmniej jego najważniejsze części także na język zrozumiały dla adresata.

4. Do dokumentów doręczanych zgodnie z ust. 1 dołączana jest nota informująca, że adresat może od właściwego organu, który wystawił dokument, lub od innych organów państwa wystosowującego wniosek uzyskać informacje dotyczące swoich ewentualnych podstawowych praw i obowiązków w odniesieniu do takich dokumentów.

5. Informując o wyniku doręczenia dokumentu zgodnie z art. 10 ust. 6, państwo otrzymujące wniosek dostarcza dowód doręczenia w formie pokwitowania datowanego i podpisanego przez osobę, której doręczono dokument, lub w formie oświadczenia o doręczeniu dokumentu wystawionego przez państwo otrzymujące wniosek, zawierającego datę, miejsce i sposób doręczenia. Na wniosek państwa wystosowującego wniosek państwo otrzymujące wniosek bezzwłocznie informuje państwo wystosowujące wniosek, gdy jest to możliwe, o odpowiedzi wezwanej osoby lub osoby, która ma się stawić przed właściwym organem państwa wystosowującego wniosek zgodnie z ust. 1.

6. Osoba wezwana lub która ma się stawić przed właściwym organem państwa wystosowującego wniosek zgodnie z ust. 1, a która się przed tym organem nie stawi, nie podlega z tego tytułu żadnej karze ani środkom przymusu w państwie wystosowującym wniosek, nawet jeśli wniosek lub dokumenty, które zostały doręczone lub przesłane, stanowią inaczej.

Artykuł 23

Prawo do bezpiecznego przejazdu

1. Osoba wezwana do stawienia się lub mająca się stawić przed właściwym organem w państwie wystosowującym wniosek zgodnie z art. 22 ust. 1 nie podlega:

a) zatrzymaniu ani ograniczeniu wolności osobistej na terytorium tego państwa z tytułu jakiegokolwiek czynu popełnionego ani wyroku skazującego wydanego przed wyjazdem tej osoby z państwa otrzymującego wniosek; ani

b) obowiązkom zeznawania ani udzielania pomocy w żadnym dochodzeniu, ściganiu ani innym postępowaniu, w tym postępowaniu sądowym, innym niż postępowanie określone we wniosku.

2. Jeśli niemożliwe jest zapewnienie bezpiecznego przejazdu, o którym mowa w ust. 1, państwo wystosowujące wniosek powiadamia o tym we wniosku lub w doręczonych dokumentach, tak aby dana osoba była odpowiednio poinformowana i była w stanie podjąć decyzję o ewentualnym stawieniu się przed właściwym organem państwa wystosowującego wniosek.

3. Prawo do bezpiecznego przejazdu, o którym mowa w ust. 1, ustaje, jeśli:

a) osoba, która przez nieprzerwany okres piętnastu (15) dni od dnia, w którym jej obecność nie była już wymagana przez właściwy organ, lub od dnia, w którym miała planowo stawić się przed tym organem i nie zrobiła tego, miała możliwość wyjazdu, a mimo to pozostała dobrowolnie w państwie wystosowującym wniosek; lub

b) osoba, która po opuszczeniu terytorium państwa wystosowującego wniosek dobrowolnie na nie powróciła.

4. Jeśli państwo wystosowujące wniosek wie, że prawo do bezpiecznego przejazdu, o którym mowa w ust. 1, ustało zgodnie z ust. 3 lit. a) i b), państwo wystosowujące wniosek bezzwłocznie powiadamia o tym państwo go otrzymujące, jeśli o taką informację zwróci się państwo otrzymujące wniosek i jeśli państwo wystosowujące wniosek uważa ją za konieczną.

Artykuł 24

Tymczasowe przeniesienie osób tymczasowo aresztowanych

1. Osoba, która została tymczasowo aresztowana w państwie otrzymującym wniosek i której obecność na terytorium państwa wystosowującego wniosek jest konieczna do odebrania zeznań lub do innych potrzeb dowodowych, jest w tym celu tymczasowo przenoszona do państwa wystosowującego wniosek, jeśli wyrazi na to zgodę, jeśli państwo wystosowujące wniosek i państwo otrzymujące go uzgodnią to i jeśli jest to dozwolone na mocy prawa państwa otrzymującego wniosek.

2. Państwo wystosowujące wniosek utrzymuje w tymczasowym areszcie osobę przeniesioną zgodnie z ust. 1, chyba że państwo otrzymujące wniosek pozwoli mu postąpić inaczej.

3. Państwo wystosowujące wniosek niezwłocznie zwraca przeniesioną osobę do państwa otrzymującego wniosek zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami lub zgodnie z innymi ustaleniami poczynionymi między państwem wystosowującym wniosek a państwem otrzymującym.

4. Przeniesionej osobie zalicza się okres tymczasowego aresztowania w państwie wystosowującym wniosek na poczet kary wykonywanej w państwie otrzymującym wniosek.

5. Osoba przeniesiona do państwa wystosowującego wniosek zgodnie z przepisami niniejszego artykułu korzysta w państwie wystosowującym wniosek z prawa do bezpiecznego przejazdu przewidzianego w art. 23 ust. 1 do chwili powrotu do państwa otrzymującego wniosek, chyba że taka osoba wyrazi zgodę na składanie zeznań lub pomoc w dochodzeniu, ściganiu lub innym postępowaniu, w tym postępowaniu sądowym, innym

niż postępowanie, którego dotyczy wniosek, oraz państwo wystosowujące wniosek i państwo otrzymujące wyrażą na to zgodę.

6. Osoba, która nie wyrazi zgody na przeniesienie, określone w niniejszym artykule, nie podlega z tego tytułu żadnej karze ani nie jest poddawana żadnym środkom przymusu w państwie wystosowującym wniosek, nawet jeśli wniosek stanowi inaczej.

Artykuł 25

Zajęcie i konfiskata dochodów z przestępstwa lub narzędzi do jego popełnienia

1. Państwo otrzymujące wniosek, w zakresie dozwolonym przepisami tego państwa, służy pomocą w postępowaniu dotyczącym zajęcia i konfiskaty dochodów z przestępstwa lub narzędzi do jego popełnienia.

2. Do wniosku o konfiskatę, o której mowa w ust. 1, dołączone jest także postanowienie w sprawie zajęcia wydane przez sąd lub inny organ sądowy.

3. Państwo otrzymujące wniosek, w którego posiadaniu znajdują się dochody z przestępstwa lub narzędzia do jego popełnienia, może przekazać takie dochody lub narzędzia, w całości bądź częściowo, państwu wystosowującemu wniosek, o ile pozwalają na to przepisy państwa otrzymującego wniosek i na warunkach, które państwo otrzymujące wniosek uzna za stosowne.

4. Przy stosowaniu przepisów niniejszego artykułu zapewnia się, zgodnie z przepisami państwa otrzymującego wniosek, poszanowanie uzasadnionych praw i interesów osób trzecich działających w dobrej wierze.

Artykuł 26

Wymiana informacji z własnej inicjatywy

1. Państwa członkowskie i Japonia mogą bez uprzedniego wniosku udostępniać sobie informacje dotyczące spraw karnych w zakresie dozwolonym przepisami państwa udostępniającego informacje.

2. Państwo udostępniające informacje może ustanowić warunki wykorzystywania takich informacji przez państwo otrzymujące informacje. W takim przypadku państwo udostępniające informacje powiadamia z wyprzedzeniem państwo otrzymujące informacje o tym, jakie informacje zostaną udostępnione i jakie warunki będą obowiązywać. Jeśli państwo otrzymujące informacje wyrazi zgodę na te warunki, zobowiązane jest ich przestrzegać.

Artykuł 27

Związek z innymi aktami prawnymi

1. Przepisy niniejszej umowy nie zabraniają żadnemu państwu występować o pomoc ani udzielać pomocy zgodnie z innymi, mającymi zastosowanie umowami międzynarodowymi albo na mocy własnych przepisów, które mogą mieć zastosowanie.

2. Niniejsza umowa nie zabrania państwu członkowskiemu ani Japonii zawierać międzynarodowych umów potwierdzających, uzupełniających, przedłużających lub rozszerzających postanowienia niniejszej umowy.

Artykuł 28

Konsultacje

1. Organy centralne państw członkowskich i Japonii w razie potrzeby konsultują się ze sobą w celu rozwiązania ewentualnych problemów dotyczących wykonania wniosku, i w celu ułatwienia szybkiego i skutecznego udzielania pomocy na mocy niniejszej umowy i mogą podjąć decyzję o przyjęciu wszelkich środków potrzebnych do osiągnięcia tego celu.

2. Umawiające się strony prowadzą, w stosownych przypadkach, konsultacje w sprawach, które mogą wynikać podczas interpretowania lub stosowania niniejszej umowy.

Artykuł 29

Zakres terytorialny stosowania

1. Niniejsza umowa ma zastosowanie do terytorium Japonii i, w przypadku Unii Europejskiej, do:

- a) terytoriów państw członkowskich; oraz
- b) terytoriów, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie, lub krajów, które nie są państwami członkowskimi, ale względem których państwo członkowskie posiada inne obowiązki w zakresie stosunków zewnętrznych, w przypadku gdy tak uzgodniono w drodze wymiany not dyplomatycznych między umawiającymi się stronami, przy należyтым potwierdzeniu tego faktu przez odnośne państwo członkowskie.

2. Stosowanie niniejszej umowy do jakiegokolwiek terytorium lub kraju, do którego odnosi się rozszerzenie zakresu zastosowania przewidziane w ust. 1 lit. b), może zostać wypowiedziane przez każdą z umawiających się stron poprzez przesłanie kanałami dyplomatycznymi drugiej umawiającej się stronie pisemnego, sześciomiesięcznego wypowiedzenia, po należyтым potwierdzeniu tego faktu przez odnośne państwo członkowskie i Japonię.

Artykuł 30

Status załączników

Załączniki do niniejszej umowy stanowią jej integralną część. Załączniki I, II i III mogą zostać zmienione za obopólną pisemną zgodą umawiających się stron bez potrzeby zmieniania niniejszej umowy.

Artykuł 31

Wejście w życie i wypowiedzenie

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie trzydziestego dnia po dniu, w którym umawiające się strony wymieniły noty dyplomatyczne, powiadamiając się o sfinalizowaniu swoich procedur wewnętrznych koniecznych do wdrożenia niniejszej umowy.

2. Niniejszą umowę stosuje się do wszystkich wniosków o udzielenie pomocy złożonych w dniu wejścia w życie tej umowy lub później, niezależnie od tego, czy czyny, których dotyczy wniosek, zostały popełnione przed tym dniem, w tym dniu czy później.

3. Każda z umawiających się stron może w każdej chwili wypowiedzieć niniejszą umowę, przesyłając drugiej umawiającej się stronie pisemne wypowiedzenie; takie wypowiedzenie staje się skuteczne sześć miesięcy po dacie jego złożenia.

NA DOWÓD CZEGO niżej wymienieni pełnomocnicy podpisali niniejszą umowę.

SPORZĄDZONO w dwóch egzemplarzach, w języku angielskim i w języku japońskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne; podpisano w Brukseli dnia trzydziestego listopada 2009 roku, i w Tokio dnia piętnastego grudnia 2009 roku. Umowa sporządzona jest również w języku bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, a umawiające się strony zatwierdzają te wersje językowe w drodze wymiany not dyplomatycznych.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Japonii

ZAŁĄCZNIK I

ORGANY CENTRALNE

Organami centralnymi umawiających się stron są następujące organy:

Królestwa Belgii: sądy federalne, Departament ds. Międzynarodowej Współpracy w Sprawach Karnych;

Republiki Bułgarii: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Republiki Czeskiej:

— przed wniesieniem sprawy do sądu (czyli w postępowaniu przedprocesowym): Prokuratura Generalna Republiki Czeskiej, oraz

— po wniesieniu sprawy do sądu (czyli w postępowaniu procesowym): Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Czeskiej;

Królestwa Danii: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Republiki Federalnej Niemiec: Federalne Ministerstwo Sprawiedliwości;

Republiki Estońskiej: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Irlandii: Ministerstwo Sprawiedliwości, Równości i Reformy Prawa oraz osoba wyznaczona przez Ministra;

Republiki Greckiej: Ministerstwo Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka;

Królestwa Hiszpanii: Ministerstwo Sprawiedliwości, Pion ds. Międzynarodowej Współpracy Prawnej;

Republiki Francuskiej: Ministerstwo Sprawiedliwości, Biuro ds. Międzynarodowej Pomocy w Sprawach Karnych, Dział ds. Karnych i Ułaskawień;

Republiki Włoskiej: Ministerstwo Sprawiedliwości, Departament ds. Sądowych, Pion ds. Karnych;

Republiki Cypryjskiej: Ministerstwo Sprawiedliwości i Porządku Publicznego;

Republiki Łotewskiej:

— podczas dochodzenia przedprocesowego, do oskarżenia: policja,

— podczas dochodzenia przedprocesowego, do wniesienia sprawy do sądu: Prokuratura Generalna, oraz

— podczas procesu: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Republiki Litewskiej:

— Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Litewskiej, oraz

— Prokuratura Generalna Republiki Litewskiej;

Wielkiego Księstwa Luksemburga: prokurator generalny;

Republiki Węgierskiej:

— Ministerstwo Sprawiedliwości i Egzekwowania Prawa, oraz

— Prokuratura Generalna;

Republiki Malty: Prokuratura Generalna;

Królestwa Niderlandów: Ministerstwo Sprawiedliwości w Hadze;

Republiki Austrii: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Rzeczypospolitej Polskiej:

— w fazie przedprocesowej: Prokuratura Krajowa,

— w fazie procesowej: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Republiki Portugalskiej: Prokuratura Generalna;

Rumunii: Ministerstwo Sprawiedliwości i Wolności Obywatelskich, Pion ds. Współpracy, Dział ds. Prawa Międzynarodowego i Traktatów, Departament ds. Międzynarodowej Współpracy Sądowej w Sprawach Karnych;

Republiki Słowenii: Ministerstwo Sprawiedliwości, Dział ds. Współpracy Międzynarodowej i Międzynarodowej Pomocy Prawnej;

Republiki Słowackiej:

— w postępowaniu przedprocesowym: Prokuratura Generalna,

— w fazie procesowej: Ministerstwo Sprawiedliwości,

— do otrzymywania: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Republiki Finlandii: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Królestwa Szwecji: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Organ Centralny Zjednoczonego Królestwa), Urząd Skarbowy i Celny, Urząd Ławy Królewskiej oraz Urząd Podatkowy;

Japonii: Minister Sprawiedliwości oraz Krajowa Komisja Bezpieczeństwa Publicznego lub osoby przez nie wyznaczone.

ZAŁĄCZNIK II

Jeśli chodzi o art. 6 niniejszej umowy, organy, które na mocy prawa państw są właściwe do wydawania wniosków o pomoc zgodnie z niniejszą umową, to następujące organy:

Królestwa Belgii: organy sądowicze: czyli członkowie wymiaru sprawiedliwości odpowiedzialni za wymierzanie sprawiedliwości, śledczy sędziowie pokoju i pracownicy Departamentu Prokuratury Generalnej;

Republiki Bułgarii: Biuro Kasacyjnej Prokuratury Generalnej Republiki Bułgarii w fazie przedprocesowej postępowania karnego i sądy Republiki Bułgarii w fazie procesowej postępowania karnego;

Republiki Czeskiej: prokuratorzy i sądy Republiki Czeskiej;

Królestwa Danii:

— sądy rejonowe, Wysokie Trybunały i Sąd Najwyższy,

— Departament ds. Prokuratury, obejmujący:

— Ministerstwo Sprawiedliwości,

— szefa prokuratury,

— prokuratora, oraz

— komisarzy policji;

Republiki Federalnej Niemiec:

— Federalne Ministerstwo Sprawiedliwości,

— Sąd Federalny, Karlsruhe,

— federalny prokurator generalny przy Sądzie Federalnym, Karlsruhe,

— Federalne Biuro Sprawiedliwości,

— Ministerstwo Sprawiedliwości Badenii-Wirtembergii, Stuttgart,

— Bawarskie Państwowe Ministerstwo Sprawiedliwości i Ochrony Konsumenta, Monachium,

— senacki Departament Sprawiedliwości, Berlin,

— Ministerstwo Sprawiedliwości Kraju Związkowego Brandenburgii, Poczdam,

— senator ds. sprawiedliwości i konstytucji Wolnego Miasta Hanzeatyckiego Brema, Brema,

— Urząd Sądowy Wolnego i Hanzeatyckiego Miasta Hamburg, Hamburg,

— Heskie Ministerstwo Sprawiedliwości, Integracji i Europy, Wiesbaden,

— Ministerstwo Sprawiedliwości Meklemburgii-Pomorza Przedniego, Schwerin,

— Ministerstwo Sprawiedliwości Dolnej Saksonii, Hanower,

— Ministerstwo Sprawiedliwości Kraju Związkowego Nadrenii Północnej-Westfalii, Düsseldorf,

— Ministerstwo Sprawiedliwości Kraju Związkowego Nadrenii-Palatynatu, Moguncja,

— Ministerstwo Sprawiedliwości Kraju Saary, Saarbrücken,

— Saksońskie Państwowe Ministerstwo Sprawiedliwości, Drezno,

- Ministerstwo Sprawiedliwości Kraju Związkowego Saksonia-Anhalt, Magdeburg,
  - Ministerstwo Sprawiedliwości, Równości i Integracji Szlezwiku-Holsztyna, Kilonia,
  - Turyńskie Ministerstwo Sprawiedliwości, Erfurt,
  - wysokie trybunały regionalne,
  - sądy regionalne,
  - sądy rejonowe,
  - szef prokuratury przy wysokich trybunałach regionalnych,
  - dyrektorzy prokuratur przy sądach regionalnych,
  - Centralne Biuro administracji sądowej kraju związkowego prowadzące dochodzenia w sprawach przestępstw nazistowskich, Ludwigsburg,
  - Federalne Biuro Policji Kryminalnej,
  - Centralne Biuro Niemieckiej Służby Dochodzeń Celnych;
- Republiki Estońskiej: sędziowie i prokuratorzy;
- Irlandii: dyrektor prokuratury;
- Republiki Greckiej: Prokuratura przy Sądzie Apelacyjnym;
- Królestwa Hiszpanii: sędziowie sądów ds. karnych, sędziowie i prokuratorzy;
- Republiki Francuskiej:
- przewodniczący, wiceprzewodniczący, radcy i sędziowie sądów ds. karnych,
  - sędziowie śledczy w takich sądach,
  - członkowie prokuratury w takich sądach, czyli:
    - główni prokuratorzy (procureurs généraux),
    - rzecznicy interesu publicznego (advocats généraux),
    - zastępcy głównych prokuratorów,
    - prokuratorzy Republiki i ich zastępcy,
    - przedstawiciele prokuratury przy sądach policyjnych, oraz
    - prokuratorzy Republiki przy trybunałach wojskowych;
- Republiki Włoskiej:
- prokuratorzy:
- szef prokuratury,
  - asystent prokuratora,
  - szef prokuratury wojskowej,
  - asystent szefa prokuratury wojskowej,
  - prokurator generalny,

- asystent prokuratora generalnego,
- wojskowy prokurator generalny,
- asystent wojskowego prokuratora generalnego,

sędziowie:

- sędzia pokoju,
- sędziowie śledczy,
- sędziowie prowadzący wstępne przesłuchania,
- sądy,
- sądy wojskowe,
- sąd na sesji wyjazdowej,
- sąd apelacyjny,
- sąd apelacyjny na sesji wyjazdowej,
- wojskowy sąd apelacyjny,
- sąd kasacyjny;

Republiki Cypryjskiej:

- prokurator generalny Republiki,
- szef policji,
- dyrektor Urzędu Celnego i Akcyzy,
- członkowie Jednostki ds. Zwalczenia Prania Pieniędzy (MOKAS), oraz
- inne organy lub osoby upoważnione do prowadzenia dochodzeń i śledztw w Republice Cypryjskiej;

Republiki Łotewskiej: śledczy, prokuratorzy i sędziowie;

Republiki Litewskiej: sędziowie i prokuratorzy;

Wielkiego Księstwa Luksemburga: organy sądownicze: rozumiane jako członkowie organów sądowniczych odpowiedzialni za wymierzanie sprawiedliwości, sędziowie śledczy i pracownicy Departamentu Prokuratury;

Republiki Węgierskiej: prokuratury i sądy;

Republiki Malty:

- sądy pokoju,
- sądy ds. nieletnich,
- sądy ds. karnych i sąd apelacyjny ds. karnych,
- prokurator generalny,
- zastępca prokuratora generalnego,
- prawnicy w biurze prokuratora generalnego, oraz
- sędziowie pokoju;

Królestwa Niderlandów: członkowie wymiaru sprawiedliwości odpowiedzialni za wymierzanie sprawiedliwości, śledczy sędziowie pokoju i pracownicy Departamentu Prokuratury Generalnej;

Republiki Austrii: sądy i prokuratorzy;

Rzeczypospolitej Polskiej: prokuratorzy i sądy;

Republiki Portugalskiej: służby prokuratorskie w fazie śledztwa, sędziowie śledczy i sędziowie pierwszej instancji;

Rumunii: sądy i prokuratury przy sądach;

Republiki Słowenii:

— sędziowie sądów rejonowych,

— sędziowie śledczy,

— sędziowie sądów regionalnych,

— sędziowie sądów wyższej instancji,

— sędziowie sądu najwyższego,

— sędziowie trybunału konstytucyjnego,

— prokuratorzy regionalni,

— prokuratorzy sądów wyższej instancji,

— prokuratorzy sądu najwyższego;

Republiki Słowackiej: sędziowie i prokuratorzy;

Republiki Finlandii:

— Ministerstwo Sprawiedliwości,

— Sąd Pierwszej Instancji, Sąd Apelacyjny, Sąd Najwyższy,

— prokuratorzy,

— organy policyjne, organy celne, funkcjonariusze straży granicznej występujący jako organy prowadzące wstępne dochodzenia w sprawach karnych na mocy Ustawy o wstępnych dochodzeniach w sprawach karnych;

Królestwa Szwecji: sądy i prokuratorzy;

Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej: sądy i prokuratorzy;

Japonii: sądy, sędziowie przewodniczący składom, sędziowie, prokuratorzy, asystenci prokuratorów oraz funkcjonariusze policji ds. sądowych.

—

ZAŁĄCZNIK III

W odniesieniu do art. 9 niniejszej umowy państwa członkowskie i Japonia akceptują następujące języki:

Królestwo Belgii: niderlandzki, francuski i niemiecki we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Bułgarii: bułgarski we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Czeska: czeski we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Królestwo Danii: duński we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Federalna Niemiec: niemiecki we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Estońska: estoński i angielski we wszystkich przypadkach;

Irlandia: angielski i irlandzki we wszystkich przypadkach;

Republika Grecka: grecki we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Królestwo Hiszpanii: hiszpański we wszystkich przypadkach;

Republika Francuska: francuski we wszystkich przypadkach;

Republika Włoska: włoski we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Cypryjska: grecki i angielski we wszystkich przypadkach;

Republika Łotewska: łotewski we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Litewska: litewski we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Wielkie Księstwo Luksemburga: francuski i niemiecki we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Węgierska: węgierski we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Malty: maltański we wszystkich przypadkach;

Królestwo Niderlandów: niderlandzki we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Austrii: niemiecki we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Rzeczpospolita Polska: polski we wszystkich przypadkach;

Republika Portugalska: portugalski we wszystkich przypadkach, angielski lub francuski w pilnych sprawach;

Rumunia: rumuński, angielski lub francuski we wszystkich przypadkach. W przypadku dłuższych dokumentów Rumunia zastrzega sobie prawo do wymagania, w konkretnych przypadkach, tłumaczenia na rumuński lub do otrzymania go na koszt państwa wystosowującego wniosek;

Republika Słowenii: słoweński i angielski we wszystkich przypadkach;

Republika Słowacka: słowacki we wszystkich przypadkach;

Republika Finlandii: fiński, szwedzki oraz angielski we wszystkich przypadkach;

Królestwo Szwecji: szwedzki, duński lub norweski we wszystkich przypadkach, chyba że organ zajmujący się wnioskiem dopuści w konkretnym przypadku inne języki;

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej: angielski we wszystkich przypadkach;

Japonia: japoński we wszystkich przypadkach i angielski w pilnych sprawach. Jednakże Japonia zastrzega sobie prawo, w każdej szczególnej pilnej sprawie, do tłumaczenia na japoński wniosku państwa wystosowującego wniosek, które nie akceptuje tłumaczenia na angielski na mocy niniejszego załącznika.

ZAŁĄCZNIK IV

W odniesieniu do art. 11 ust. 1 lit. b) umowy „jedno państwo członkowskie”, o którym mowa w tym ustępie, to Republika Portugalska.

W odniesieniu do art. 11 ust. 2 umowy „dwa państwa członkowskie”, o których mowa w tym ustępie, to Republika Austrii i Republika Węgierska.
